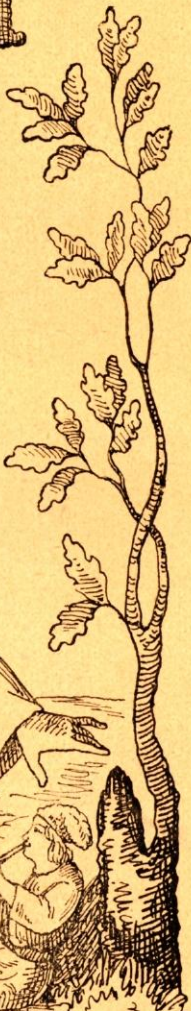

licul

Humor și satiră

BUCU Cluj / Central Library Cluj

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe 1/2 an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe 1/2 an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Bobârnace dela Făgăraș.

Blajul a participat la adunarea generală a asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român dela Făgăraș numai prin doi celibi, și și aceștia nu 'și-au luat nevestele cu ei!

* * *

Trocarii din Brașov au trimis un singur reprezentant la adunarea generală a asociațiunei transilvane dela Făgăraș. Acesta, cu tóte că nu era membru, a ținut cu pipa-n gură o predică lungă contra tutunului. Se vede, că trocarii din Brașov nu dau un streang pentru literatura și cultura poporului român!

* * *

Zerneștenii, care, mai anii trecuți, se îmbulziau ca grecii din Blaj la temniță, ca se chieme adunarea generală a asociațiunei transilvane la ei, estan au tăcut ca porcu'n cucuruz. Cine a vechut estan Zerneștean la adunarea generală a asociațiunei transilvane dela Făgăraș, se'i saie ochii!

* * *

Protopopul gr. or. al Avrighului, dacă se suie p'un catâr sau p'o iapă călare, crede c'a ajuns culmea literaturii și

culturei române, și nu mai are lipsă de a cerceta adunările generale ale asociațiunei transilvane!

* * *

Mulți au aderat la lucrările adunării generale ale asociațiunei transilvane dela Făgăraș pe cale telegrafică, dar' opiniunea publică română le-a respuns: Dummer Kerl von Fogarasch!

Descântare moldovenească.

Răule, răule!	În inimă un ceas rău
Nu te depărta	Și'n pept o scoabă.
Nu te delunga	Curăță i doamne,
De prin preajma sa!	Capul de floace,
Caută, te siléște	Gura de ciolane
Iute de'l slutéște	Și trupul de carne moale.
Și'l schimonosește.	Și lasă'l curat,
Fă'i capul chilie	Și luminat,
Dă'i în mâni ciungie	Ca o căpățină de cal uscată
În picióre ologie,	În rîpi aruncată
În ochi albeață,	De vermi înțărțarată!
În nas roșăță,	

Toastul Calicului

ținut în Făgăraș la banchetul adunării generale a asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român.

Domnilor și dómnelor!

Cum vedeți, adunarea generală a asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român se ține estan în Făgăraș. Aici am fost bine primiți, lucrăm în tignă, banchetăm, de séră o se cântăm, mâne séră o se jucăm, ba póte o se ne și amarezăm etc. Dar' eu ve întreb: Cugetatați d-vóstră la urmări? Eu me tem adecă, nu cumva, depártându-ne de aici, se se aplice și la noi vestitul proverb: „Dummer Kerl von Fogarasch“!

Eu vorbesc din experiență domnilor și dómnelor. Acum 18 ani, adunarea generală a asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român ear' s'a ținut aici în Făgăraș. Am luat și eu parte la acea adunare, ear' cei ce sunt în curent cu istoria asociațiunii nóstră își vor aduce aminte, că la ultima adunare generală din Făgăraș s'a comis un regretabil omor. S'a omorít organul de publicitate al asociațiunii nóstre „Transilvania“. Am contribuit și eu la acel omor, dar' depártându-me de Făgăraș, ajuns acasă am cugetat mai serios asupra faptul sevârșit. Cugetând, din întimplare ochii 'mi-au căđut p'o oglindă, și știți d-vóstră pe cine am vėđut în oglindă? Am vėđut pe „Dummer Kerl von Fogarasch“ in persónă.

Care va se đică, în Făgăraș omul póte fi ori-cât de cu minte, numai nu e consult sė se depárteze de această localitate, că nime nu'l mai crede.

Iată și motivul domnilor și dómnelor, pentru care Brașovenii absentează în mod atât de splendid dela această adunare generală.

Și totuși domnilor și dómnelor, neci un oraș din Transilvania nu merită în asemenea măsură ca Făgărașul, ca adunarea generală a asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului română să se țină în el. Neci un oraș din Transilvania n'a contribuit atâta la cultura și literatura noastră națională cât Făgărașul. Făgărașul e cel mai însemnat focal cultural național-românesc. În Făgăraș domnilor și dómnelor — cum știți cu toții — se produce cea mai multă, și cea mai bună ceapă în Transilvania, și despre ceapă există o singură și adevărată părere: Ea este o mâncare națională românească. Celelalte naționalități din Transilvania nu s'au prea îmbulzit la ceapă. Apoi e știut, că ceea-ce omul mănâncă, aceea si e. — Despre Cipariu se povestește, că mâncând ceapă declina „haec mensa, huius mensae“ etc. și a devenit primul literat etimolog românesc, ear' în urmă președinte al asociațiunei transilvane. Pop Lați, alt președinte al asociațiunei transilvane, ca teolog în Blaj, s'a certat c'un coleg al seu pentru o ceapă, pănăcând ceaslóvele și octoicele au început a sbura prin odae. Al triilea președinte al asociațiunei noastre, fericitul Bologa, în copilăria sa, își purta ciaslovul tot în acea straiță, în care și purta ceapa și mămăliga, și ce domn mare împărătesc a ajuns. Și credeți d-vóstră, că actualul președinte al asociațiunei noastre nu și-a început cariera sa literară mâncând ceapă?! Ași voi eu se vęd pe acel înteligenț român, care nu și-a făcut studiile în alianță cu ceapa. Vor fi póte înteligenți din cei mai tineri, dar' fie aceștia siguri, că părinții lor au mâncat și pentru ei destulă ceapă.

De acea domnilor și dómnelor, în ochii mei, fie-care cultivător de ceapă din Făgăraș, e o celebritate, care merită recunoștința generală, pentru-că productele muncii sale contribue nunumai la cultura, dar' chiar și la unitatea noastră

națională. Ceapa domnilor și dómnelor o mănâncă uniții și neuniții în harmonie cerească, și-n toleranță desevirșită. În privința aceasta aş putea dice, că ceapa e termometrul, care arată mai sigur temperatura ideilor liberali la Români.

Ceapa e acel mediu, care dă expresiune mai nimerită caracterului naționalităților din Transilvania. — Românul până știe, că are încă o ceapă-n straiță, e vesel, cântă și jôcă. Sasul, când ajunge se mai aivă numai o ceapă-n straiță, se culcă, și visează carne. Ungurul, după-ce se convinge, că mai are numai ceapă-n straiță, începe a plânge.

Ceapa domnilor și dómnelor, și cu deosebire cea de Făgăraș, dă bucatelor spirit. Într'o ceapă dela Făgăraș e adeseori mai mult spirit decât într'un articol de fond.

Numai una dacă ar mai putea înventa producenții de ceapă din Făgăraș: Ca unde sedesc o ceapă, se resară ș'un purcel, sau cel puțin, ca cepele, în loc de foi, se prăsească slănină, sau clisă. Când Făgărășenii ar putea face asta, atunci n'am mai avea temere de maghiarizare, sau germanizare, pentru-că atunci toți Ungurii și Nemții trec la noi.

O singură temere am eu domnilor și dómnelor față de însemnătatea culturală a cepii la noi Români: Damele nóstre se feresc a mânca ceapă. Nu că dór nu le place ceapa, dar' pentru-că sărută bucuros, și ceapa denaturează gustul cel adevărat al sărutării.

Un singur cas cunosc eu, în care damele iubesc ceapa: Atunci, când au lipsă de lacrimi. În cazul acesta ceapa e un fel de telefon între inimă și ochi, prin care inima și exprimă durerile, care nu le are, prin ochi, în formă de lacrimi.

Dacă — așa argumentează damele nóstre — stremóșa Eva, în loc de măr, ar fi mușcat într'o ceapă, Adam póte n'o săruta, și omenimea ađi ar fi în Raiu. Acum, după ce omenimea a perdut Raiul, pentru ca se mai mănăcăm

noi ceapă, și se amărîm celor, ce ne iubesc, gustul sărutării.

Argumentarea asta — se me ierta damele — e lipsită de logică, ca și toastul meu. Și damelor, ca și mie, le lipsesc cuvintele la exprimarea ideilor, ce nu le au.

Totuși domnilor și dómnelor, dați'mi — vă rog — batăr la finea toastului meu ocașiunea, se ve dau cel puțin doveđi despre logica lui: „Unde dai și unde creapă.“ Permiteți'mi domnilor a afirma, că dumnea-vóstră, ca și mine, sunteți ori-când gata a săruta damele române, și dacă mănâncă ceapă!

Se trăiască deci damele, care mănâncă ceapă fără temere, că nu vor fi sărutate!

Se trăiască damele române!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Calicogram.

București 30 August.

D-ei Măria Bădilă

Sibiiu-Grópă.

Miio dragă!

Cine e prevaricantul acela, care, după cum se poveștește pe aici, s'a mutat în cartirul meu?

Respunsul plătit

Al teu

Simion Popescu
ex-archi-fugar.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, da, dina, da.

Hop Mărcuț, pentru nățiune
Jocă-n luna lui Răpciune
Dar jocă și iesece
Să se ducă-n lume veste.

Dar Marcule frumușel,
Nu juca tu singurel
Ci mai iè câte unu
Care sci juca ca tu.

Dute tu-'n Suciul de jos
Unde apele s'o-ntors
Și acolo vei afla
Pe parochul „ie pura.”

El iepura e numit
Căci măgari când a zărit
Mai întâi, a ăis: eu jor
Că-să mama iepurilor.

De atunci și până ađi
El duce-n lume năcaz
Și preut se iscălesce,
Ion Popescu se numesce.

De câți-va ani păgubi,
Că preutésa-i murí
Și de atunci, ca om cuminte,
El âmblă tot în pețite.

Fost'a și prin Libotin
Cu burta plină de vin
Cu capul plin de greuruși
Dar l'au scosul printre uși.

Acum umblă prin Lăpuș
Dór și-ar căpăta culcuș
Și odihná trupului
Spăsane sufletului.

Pusus'au pe tērguit,
Chiar staroste și-a tocmit
Dar sci dracul cum stă tréba
Că nu mai face isprava.

Cu o Borzá a fost tocmit
Dar lucrul réu s'a sfeclit
Căci jupănésa e dómná
Și nu vrè a fi económă.

Ear ie pura e sgărcit
Deci Borza l'a părăsit
Și-acuma gândul și-lú bate
A merge-apețí pe sate.

Fi-ii Mărcuț staroste
In treburi de dragoste
Du-l tu la cocóna Sfecla
De nu s'ar retourna Borza.

Că-i pecat de Dumneđu
Sě piéră-așa meteleu
Fără pic de dragoste
Ajută-i Mărcuțule!

Apoi Marcule de aici
Te du colo la Beinși
Că acolo ai doi frați
Amëndui sunt advocați.

Unul e Ambrosiu Kretz
Om cuminte și măreț,
Altu-i Teodor Fasție
Om cu merite o mie.

In casina románésca
Nimeni n'o se-i întêlnescă
Nici că cetesc románésce,
La ei vorbesc ungresce.

Cel dintâiu, id est Kretzu,
La nunta ce se făcu
Cam acuma-sű două luni
Da semne de gărgăuni.

El adecă ungresce
Sě pune și dăscălesce
Intr'un minunat discurs
Pe toți cari nu sű pui de urs.

Apoi, ca un om de — trebă Hop, că el fu ortodox
Să pune și critică Adecă fu duflu ox
Purtarea dascărilor Ear ađi este catolic
Pe conta olarilor. Ca Lauran cel voinic.

Ėsta-lalt, Fasșie Todor, Și cum n'a fi catolic
Care încă-i procator Când Lauran cel voinic
Ėmblă-n casina română Atâta l'au descântat
Cât cocónele la stână. Până legea și-a lăsat.

El pe Kulturegylești Acum, metamorfosat,
Și pe alți unguri cu liști Și de uniți invētat,
Mii primesce și mi-i țucă, El crede că-i mai cuminte
Pe Români — naiba se-i ducă. De cât o ciurdă de vite.

Ia deci p'acești advocați Și-i și drept, dar mē mir mult
Cari ți-su ție prea buni frați De Lauran cel prea cult
Și mi-i jócă csárdașul Cum de nu face uniți
Până-și vor pierde rostul. Din toți boii neuniți?

Hop, că ei cu a lor purtare El, cu capul lui cel mare
Fac numai scandalisare Ar avē sfânta chiemare
Intre noi, deci tu mi-i du De a aduce la unire
Unde a dus iapa mutu! Pe toți cei smintiți din fire.

Ear acolo, mēi bădică, Dar căci nu e rívitor.
Le cumpără gramatică Mérgă el în purgător
Le dă lecții și povață Și-acolo s'a văieta
Bună purtare-i învătă. Pân Ungurii l'or scăpa.

Hop Marcule, nu te da, Apoi Mărcuț, dumniata
Că Nicolae Popa Dute la Oravicza
Preotul din Băiță Și de acolo la Maidan
D'ingă Beins ț'ajută. Unde mai âmblat'ai an.

Acolo popa Liuba
Cu păharu ți-a 'nchina
Și ți-a spune din scriptură
Pilde despre beutură.

El ȋdice: când în potop
S'a-nnecat norodul tot
Singur Noie a scăpat.
Dar și-acela fiind beat.

Deci Noie după potop,
Fiind apa până-n pod
Și aceea impuțită
De atâta potop de vită.

Fiindu-i de apă greață
Stat'au cu Dȋeu față
Și-n acest chip s'a rugat
(Tata Noie fu b ă r a t).

Prea sfinte tată din cer
Eu de sete stau se pier,
Deci dă-mi ceva bȋeură
Sȋ-mi stȋmpȋr cobita gură.

Veȋi cȋ apa-i impuțită
De atâta potop de vită
Cȋtă-n ea s'a înneecat,
Dă-mi ceva, se devin beat!

Și Dȋeu lui i-a dat
Strugur din bucium uscat
Și din el a stors mustul
De și-a muiat gȋtlejul.

Noie struguri aduna,
Feciorii prune fierbea,
Fetele sticle umplea
Și cu toȋi se veselea.

De atuncea și pȋnacum
Ținem noi buȋi în podrum
Pline cu vin și vinarș
Ca se scăpȋm de necaz.

Deci, la nunȋi și la pomeni,
La masle și la feștȋni
Pȋnă nu gustă norodul
Trebe se beie preotul.

Și, ca potop se nu vie,
Mai întȋie bem rachie,
Vinu-lȋ bem după gustare,
C'ȋșa-i scris în calendare.

Deci, scumpii mei poporeni,
Cȋnd me vedeȋi la pomeni
Ori la alte hocuspocurȋ
Haidaȋi se bem pȋna Mercuri.

Sȋ bem astȋȋi, se bem mȋni,
C'ȋșai datȋ din bȋtrȋni,
Din bȋtrȋni din ómeni buni,
Puneȋi în pipe cȋrbuni!

Sȋ bem Luni și se bem Marȋi,
Se cunóscem fraȋi pe fraȋi,
C'ȋșa béu și la Galaȋi
Cei ce merg necununaȋi;

Să bem Mercuri, se bem Joi,	Dacă golesce glăjuța
Să bem preț de patru boi	Iși mai caută drăguța
Că jugul purtal'om noi	C'așa-i data din vechime
Trăgând carul prin noroi.	Se sporim în concubine.
Să bem Joi și se bem Vineri	Și are vițel mânzat
Să dăm și pe la muieri	La multe slujnici prin sat
Și tot omul din norod	Că dóră de aceea el
Să gândescă la potop.	E numit popa Cornel.
Așa Liuba dă povețe	Invêrtescel pe sub mână
Norodului la uspețe	Că ți-a da o concubină.
Ear norodul strigă hurra!	Dar nu-lă spune la Vancea
Să sporéscă beutura!	Fi bun, Mărcuț dumniata.
Și Liuba-i prea fericit	Apoi deaici se te duci
Când capu-i e ngălmăcit	Marcule la Maros Ciuci,
Și, când nu mai póte bea	La popa Ioan Olar
Pune cărbuni în lulea.	Că-i vestit de cărturar.
Deci Mărcuț dute la el	El atâta tot cetesce
Și-i grăesce frumușel	Pân slujnica-i proslăvesce
Că din păhar ți-a 'nchina	Prunci câte găuri p'un ciur
Și cucernic te-a 'nvêța.	Care toți ȃic popii — tată.
Frunță verde băbârnoc	Ba, un popă mai voinic
Mergi Mărcuț și la Iroc	Nu-i nici cel din Vaidesig
Colo lângă Uióra	Care — cu respect o ȃic —
Mergi că-i largă ulicióra.	Nici nu-i greco-catolic.
Hop, că-n Iroc popă-i el,	Êștia, ca preuți cu dar,
Id est: Demeter Cornel,	Nu fac slujba înzădar
Care jócă cărțile	Că se cunósce efectul
Și golesce glăjile.	De se mișcă leagânul.

Deci pildă iè delà ei,
 Și vestesce la femei
 Că de nu vor a stèrpi
 Eștia trei le poț ceti.

Și cetania nu-i scumpă,
 Eată, o cupă de țuică.
 Vrun puiu orî găină friptă,
 Și pot scăpa de ispită.

Apoi hop în Năsëud
 Că acolo cum aud
 Társulát szinesz mágyár
 Bagă bani la buzunar.

Șicum nu, când domniși dómne
 Pusuși-au în capuri córne
 Și cu toții sè grăbesc
 La teatru unguresc.

Scóte-i Mărcuț din teatru
 In șir tot patru cu patru
 In marș bine regulat
 Cum la cătane e dat.

Și în lagăr tu mi-i du
 Sè vadă Năsëudu
 Ce inteligință are,
 Cui dau Românii pãrale.

Ear acolo de-i vedè
 Pe o damă frumușea
 Care cu un professor
 Jócă cancan p'un picior;

Đi-i: madamă, dumniata,
 N'ar fi binî se-ți porți casa,
 Se ai grije de copii
 Se mai lași din nebunii?

Ear acelui profesor
 Đi-i Marcule-ncetișor:
 Astfel de moralitate
 Invețași la universitate

Astfel de exemple dai
 La elevii care-i ai
 Familii a ruina,
 Cu dame a vagabunda?

Astfel îți spune tipicul,
 Astfel te-a nvățat vlădicul
 Sè lași copii fără mama
 Și bărbat fără nevastă?

Dacă da, îți đic pe nume,
 Cine și ce ești în lume,
 Spun și pe dama-nșelată
 De tin', rușinea vè batăl

Ađi vè tac hídele nume
 Că mi și rușine a spune
 Ce scandale se aud
 Despre voi prin Năsëud.

Apoi mergi la Rahova
 Și acolo vei afla
 Un professor mort de tréz,
 Cu flori de vin pe obraz.

In onórea dumniului	, Căci tu-i întreci orî când ai vrè
Cântă cântecul ce-ți spui	Se tragi cu dênșii la măsea,
Care i la dedicat	Cât chiar Bachus s'ar închina,
Un coleg prea învețat:	Înainte ta, 'nainte ta!
, Veđi rëndunelele se duc,	, Têrđle nópte e acum,
Se scurge vinul din butuc,	Sě stêng felinarele pe drum,
S'aședă cęță pe ochii tęi,	Birturile rêmân pustii,
De ce tot béi, de ce tot béi?	Dar tu nu vîi, dar tu nu vîi!
, Sci tu, aminte-ți aduci,	Ear apoi din Rahova
Când beat cădeai pe sub butuci	Mergi Mărcuț la Grivița
Te redicam de sub suori	Și professori de-i afla
De atâtea orî, de atâtea ori?	Iè-i sub ciur la dumnia-ta!
, Mai sunt în lume mulți bețivi,	Pe aceia frumușel
Cu nasu roș și uscățivi,	Jócă-mi-i în brumărel
Dar orî și cât ar fi de sus	Ear acum un compliment
Ca tine nu-să, ca tine nu-să!	Le fă până la pământ!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Numai ce o se ve înnodați și voi în sinod sote!

Pupăză: Calea valea! — De pe mine înnode-se până-i voi desnoda eu!

Colac: Ce spui sote, tu nu te bucuri, că Vancea a convocat sinodul, ca se ve pensioneze?

Pupăză: Cu ce se ne pensioneze, cu „tatălnostru lui Dr. Smigâsca“?

Colac: Și cu ala v'ar putea pensiona, că-i mai lung decât o chisăliță din șapte prune feartă-n Dunăre! — Dar' bine sote, tu nu ești mulțămît c'o pensiune de 5000 fl.?

Pupăză: Mai bine ți tu cu 5000 de făgădaș bun bucurie prostului!

Colac: Ce spu-î tu? — Eu am cetit în tóte gazetele nóstre, că Vancea va propune la sinod pentru fie-care preot o pensiune de 5000 fl.!

Pupăză: Ce folos de cetit, dacă-ți lipsește preceperea! Vancea a dat din al seu 5000 fl. pentru fondul preoților invaliđi — asta ai cetit tu în gázete!

Colac: Așa! — Atâta-î atunci puțin pentru atâta invaliđi, câți aveți voi!

Pupăză: Când Vancea ar da la fie-care popă o pensiune de 5000 fl., atunci aș voi eu se știu, câți popi valiđi v'ar mai rămânea vouă!

Colac: Adecă nó, nó! — Cređi tu, că credința nóstră se póte cumpăni cu bani?

Pupăză: Pune tu la ori-care popă d'ai vostrii în o parte a cumpenii credința, și-n ceealaltă parte 5000 fl., și veđi apoi, după care întinde mâna!

Colac: Ba mie mi se pare sóțe, că tu de aceea ești atât de nepăsător față de sinodul conchiemat de Vancea pe ăia Sf. Zaharie, pentru-că-ți e năcaz, că protopopul nu te duce pe tine la sinodul invaliđilor!

Pupăză: Vorbă se fie! — De pe mine ducă-și protopopul nostru calul seu cel breaz, care-î mai înțelept decât el, la sinod!

Colac; Da en spune'mi tu, pentru-ce nu duceți voi și mirenii la sinod?

Pupăză: Pentru-că noi încă n'am mâncat ceapa ciórei ca voi!

Colac: Bine mă, la voi, mirenii nu fac parte din biserică?

Pupăză: Ba da, întocma ca și cum fie-care albină face parte din stup!

Colac: Ei, și voi faceți pe trântorii!

Pupăză: Ba eu voi încărca păcatele fie-cărui prost în spate, și-i voi mai da și dreptul, ca se'mi prescrie ce se mănânc — așa?

Colac: Așa ȕeu! Pentru-ce te-ai făcut popă?!

Pupăză: Pentru-că nu's măgar! — Dar' eu me duc sȕȕe, că de séră'mi e rîndul se iau dela stână — adio!

Colac: Dute sȕȕe! Ai numai de grijă se nu rîncezi, când te vei apropia de stână!

Afacerea „Memorandului.”

Deslușirile date de Slavici în Tribuna din 26 August despre afacerea „Memorandului”, pistriȕe cum sunt, culminează în cuintesența politiceii naȕionale române: „Satul arde, și Slavici se peptenă!”

Scandalografescu.

Cocóna Gurădulce.

Câț, că tu n'ai fost la balul boerilor din țara lui Radu-Negru-Vodă!

În Țara Oltului, sau în țara lui Radu-Negru-Vodă, numai bibolii cu nevestele lor, și celelalte dobitoce 'și-au conservat gustul natural în portul lor. Locuitorii din Țara Oltului, boeri și boeresse, iobagi și iobăgițe, cu puține excepțiuni, înfățișează în portul lor niște triste caricaturi. Câț!

S'a văduț aceasta și la balul asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, ținut estan în capitala Țării Oltului, adecă în Făgăraș. Eu am venit dela acel bal cu părerea, că damelor din țara lui

Radu-Negru-Vodă le-ar sta cu mult mai bine, dacă ar cerceta balurile în costumul strămoșei Eva, după gustarea din mărul cel oprit. În cazul acesta, la balurile din Țara Oltului, s'ar vedea ómeni, nu bazaconii costumate. Câț!

La balul asociațiunei transilvane din estan dela Făgăraș, au fost puține costume omenești, dar' neci un costum național românesc. Costumele, în care o grămadă de dame și damicele s'au prezentat la bal, în credința că-i românesc, a fost bulgăresc, sau cum se numește în Transilvania, țigănesc. Câț!

Din vasta Țara Oltului, unde mai fie-care comună 'și are portul seu deosebit, frumos urît cum e, neci un costum național românesc al ținutului nu s'a prezentat la bal în originalitatea sa. Comitetul aranjător al balului din Făgăraș, se putea batâr de atâta îngriji, ca femeile din Rucăr, care pórta córne, se participe la bal, pentru ca publicul streîn din celelalte părți ale Transilvaniei și Ungariei, pe unde bărbații pórta córne, se se convingă din vedere proprie cum le stă femeilor, care încă n'au lăpedat córnel. Câț!

Destul, ba preste cap, balul asociațiunei transilvane din estan dela Făgăraș cu costumele damelor pretinse naționale române, dacă s'ar fi ținut cu două septemâni înaintea secerișului, neci o vrabie nu se apropia de holde. Au fost adecă la acel bal dame și damicele în așanumite costume naționale din România, de care nunumai vrăbiile, dar' toți bibolii din Transilvania, dacă le-ar fi văđut, de frică, ar fi luat, ca Simion Popescu, de frica procesului disciplinar, frunză-n buză, și lumea-n cap. Câț!

Poporul din Tara Oltului, bărbați și femei, ține mult la Radu-Negru-Vodă, e adecă cam uns cu smólă, dar' încât permit Ovreii, bine desvoltat și sănătos. Acestui popor îi lipsește însă cu desevrșire gustul la port. Câț!

Proverbul „hainele fac pe om“, în Țara Oltului nu'i cunoscut. Hainele, în care damele și damicelele din Țara Oltului s'au prezentat la balul asociațiunei transilvane din Făgăraș, au dovedit, cât de ușor se pôte face din om caricatură, hósă, mască, și alte nesdrăvenii, cu care poți înțărca nunumai copii, dar' și amorul. Cât!

Eu în tótă viața mea am stimat și stimez la femei gustul mai presus de tóte. O femeă cu gust în alegerea hainelor, ce le pórtă, n'are lipsă de spirit nici de frumsețe, și ea totuși va reporta cele mai strălucite victorii. Femeile din Țara Oltului nu's urite, pôte că au și spirit mai mult decât o ceapă dela Făgăraș, în care după ȃisa Calicului, adeseori e mai mult spirit decât într'un articol de fond, dar' gust la portul național românesc n'au neci câtu-'i alb în costumul nevestei unui corb. Cât!

Maioritatea damelor dela balul din Făgăraș a fost îmbrăcată în sdrențe ovreești. Unele prezentau în costumul lor de bal mai multe colori decât un cameleon multiplicat cu colorile curcubeului. Cât!

Au fost si șlepuri la bal, șlepuri dela Paris, adecă dela Stadt Paris din Făgăraș, despre care se pôte ceti în Alexandrie, că odinióră au fost moderne. Despre șlepurile dela balul din Făgăraș se pôte dice, că molile, care altcum se pricep numai la cojóce, au contribuit fórté mult la modernisarea lor. Cât!

Cu'n cuvânt cât o gușă din Țară Oltului, balul asociațiunei transilvane din estan dela Făgăraș, a dat gustului în portul național românesc, cât și strein, o palmă în obraz! Cât!

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Fetele adevărate sunt lipsite de egoism, ele nu păstrează nevinovăția pentru sine, ci pentru robul Domnului, cu care se cunună!

* * *

Ungaria posedă cele mai puține ȃiare, care se redigează în sensul regimului, din cauza, că regimul n'are sens!

* * *

Tot ce-i de fer se atacă în fine de rugină, așa și cancelarul de fer al Germaniei. Tot ce-i mai susține nimbul de odinióră e ȃisa lui Oxenstierna: „Lumea cu puțină înțelepciune se guvernează“!

* * *

Polemia nu e altceva decât o trântitură morală între
 ómeni învęțați, la care, înloc de sânge, curge cerneală!

* * *

Un deci cunoștință de sine e mai mult decât o majă
 metrică de știință!

* * *

Timpul de școlă e o întrerupere neplăcută a feriilor!

* * *

Căsătoria e o lotărie, în care puțini fac terno, întră
 însě între cei căsătoriți un al triilea la mijloc, atunci aceia
 neci ambo nu mai fac, ci de regulă solo!

* * *

Copilul totdeauna se asculte de vorbele tată-so, dacă
 mumă-sa lasă pe acesta se ajungă la vorbă!

* * *

Dacă nevastă-ta prelângă tine mai are și pe altul
 drag, fâte că nu ști nimica, pentru-că lesne se póte în-
 tîmpla, ca ala se te bată, și tu ești îndoit bătut!

* * *

Omul mulțămit cu sórtea sa se bucură mai mult de
 5 fl., care-'i are-n pungă, decât de 100 fl., pe care-'i da-
 torește altuia!

* * *

Omul se'și stimeze și se'și iubească nevěsta s'a înainte
 de ce se însórá, pentru-că după aceea se póte întîmpla
 ca se n'aivă timp!

* * *

Nu'ți face multă treabă cu prietini, că lesne se póte
 întîmplă, ca unul sau altul se devie prietenul nevěstei tale!

* * *

Sărăcia nu-'i rușine, dacă o pórtă altul!

Motiv nimerit.

— En spune'mi dragă, pentru ce porți dumnia-ta țigările în sin?

— Pentru ca se nu între molile!

Tocilarul mulțămit.

— Muncești, muncești, Tódere! — Ai acum și lucru destul?

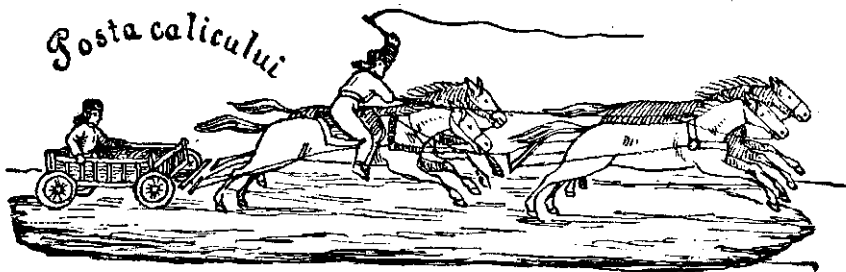
— Mulțam de'ntrebare! — Decând și noi Români avem gazete, care ies în toate zilele, ascuț numai la fôrfece și adeseori abia biruiu cu lucrul, ce'mi dau redacțiunile!

O scenă de curaj ovreesc în București.

— Ai vai Ițig, ce palmă 'ți-a tras craiul ala de poduri, și tu nu'l provoci la duel?

— Wie haist duel? Dacă aș voi eu se me bat cu toți craii de poduri, care m'au pălmuit, aș trebui se fiu așa de tare ca Saul, care a omorât 10.000 de inimici!

D-lor corespondenți și altor Domni: Aici nu ve pot răspunde la toți, și de aceea nu ve răspund la nici unul. A răspunde pe altă cale, nu 'mi-a iertat mulțimea afacerilor. Veniva timpul cu răspunsul, și acela nu mai e departe.

D-lui preot din Tulca: Nu cunosc posta ultimă.

Nu-'i glumă!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Numărul Calicului din 1. Octobree se va espeda numai la adresa acelor p. t. Domni, care n'au restanțe de abonament.

Deci se nu fie cu superare!

Haptak!

Calendarul Calicului pe anul 1890, preste 14 zile, va ieși de sub tipar.

Administrațiunea Calicului.